

et saadant Forslag vil være et Udtryk for Mangel paa Fædrelandskærlighed, jeg har hørt Folk udtale sig saaledes, om hvis Fædrelandskærlighed jeg ikke nærer nogen Tvivl, det er en anden Anstuelse. Men lad os faae dette Spørgsmaal rent og klart frem for Folket, og lad ellers Folket i de Sager, her behandles, foreløbig være Folkethinget. Jeg venter af de meget ærede Medlemmer at faae positive Forslag om disse Sager til senere Behandling, det vilde vistnok være hensigtsmæssigt. Løvrigt nærer jeg det Haab, og vilde gjerne nære det, at det er den sidste Gang, vi behandle en Lov som denne, og at vi inden den Tid, da der paany kunde blive Spørgsmaal om en saadan Lov, har faaet en frugtbar Forhandling om Revisionen af Hærløven, saa at vi komme bort fra Leirøvelserne.

Formanden (Krabbe): Inden jeg giver Ordet videre, skal jeg utrykkelig gjøre opmærksom paa, at anden Behandling af et Lovforslag ikke er det egentlige Sted til almindelige Betragtninger over den Institution, som Lovforslaget vedrører, end mindre over beslægtede Institutioner, men at det er Lovforslagets Indhold med tilhørende Ombringingsforslag — hvoraf imidlertid intet foreligger i nærværende Tilfælde —, som er Gjenstand for Forhandlingen.

S. Andersen: Naar jeg er gaaet med til at indstille dette Lovforslag til Vedtagelse, ligger det ikke deri, at jeg finder de aarlige Leirøvelser fuldt ud nødvendige, men det er begrundet paa, at jeg erkjender, at der kan være Stridsspørgsmaal nok foruden dette, og jeg tror tillige, at Vedtagelsen af Lovforslaget under saa trykkende økonomiske Tider for Landbostanden som de nærværende vil medføre en saadan Uvillie, at saadanne Lovforslag i og for sig i Fremtiden ville blive umulige.

Kjær: Derjom den ærede Ordfører, der tillige er Formand i det Udvalg, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem, har sat saa stor Pris som det lod, paa, at jeg skulde have været tilstede, veed jeg ikke, om det var ubeskedent at mene, at han da kunde have vist mig den Opmærksomhed at tilstille mig et Par Linier, hvori han sagde mig, at der skulde holdes Møder de og de Dage. Det er da i alt Fald kun syv Dage siden, at Folkethinget begyndte sine Arbejder paany, i hvilken Tid jeg har været borte herfra. Da Thinget imidlertid let kunde faae Indtrykket af, at jeg ikke har deltaget i noget af Møderne, skal jeg yderligere tilføje, at jeg har deltaget vistnok i de allerfleste Møder. Jeg skulde mene, at jeg ikke har været fraværende i mere end to Møder, jeg veed det ikke med Bestemthed, men det kan jo den ærede Ordfører oplyse. Jeg har deltaget i alle de Møder, der ere holdte, undtagen i den Tid, da jeg var borte efter Forhandling med den

ærede Formand, og han sagde, da jeg kom tilbage, at jeg Intet havde forømt. Det er imidlertid ikke det, hvorom det dreier sig, det er selve Lovforslaget, og med Hensyn dertil fastholder jeg, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg er imod det. Til Slutningen skal jeg bemærke, at jeg hørte den ærede Formand lægge et vist Vaand paa Forhandlingen i den Retning, at man ikke maatte udtale sig nærmere om de Lanter, den ærede Ordfører udfastede, og det skal jeg heller ikke gjøre, da jeg ikke ønsker at komme i Strid med den høitærede Formand i saa Henseende. Jeg vil kun bevidne den ærede Ordfører min Paaskjænnelse af, at han nu er ved at komme til de efter min Opfattelse saa funde og rigtige Lanter, han har fremsat. Jeg vilde kun ønske, at han vilde tilsiige os sin værdifulde Bistand til at faae Lovforslag i den Retning indbragte her i Thinget. Det vilde være en betydelig Støtte for os. Men i ethvert Fald, Noget er bedre end Intet; at det ærede Medlem allerede er paa de Lanter, at der kunde være Noget at gjøre ad de Veie, han nævnte, er for mig et glædeligt Tidens Tegn, og jeg haaber deraf gode Frugter.

Formanden (Krabbe): Jeg veed ikke, om det ærede Medlem ved at nævne Formanden sigtede til Udvalgets eller Thingets Formand, idet han talte om, at Formanden havde erklæret ham, at Intet var forømt ved hans Fraværelse. (Kjær: Det var Formanden i Udvalget.) Ja, saa har jeg Intet derved at bemærke. Formanden i Udvalget er kompetent til at give en saadan Erklæring for Udvalgsarbeidets Bedkommende. Jeg haude ellers maattet bemærke, at, medens jeg giver enhver Oplysning til Veilejdning for ærede Medlemmer, der komme i den Nødvendighed at maatte reise, giver jeg hverken forud eller bagefter noget Stadesløsbrev for, hvad der kunde være forømt ved Reisen.

Wiuther: Jeg vil kun siige dette, at jeg vilde have ønsket, at den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) havde holdt sig til det, som jeg har foreslaaet, og ikke var gaaet ind paa de Forholdsregler, som han mener, at jeg kan faae i Sinde at foreslaa eller mulig burde foreslaa. Jeg har ikke tænkt paa Afvæbning; jeg har tværtimod altid erklæret, at, hvis vort Land kunde faae en neutral Stilling, var jeg beredvillig til at bringe store Offre med Hensyn til Væbningsvæsenet. Fra min Side har der albrig været Tale om Afvæbning. Det var altsaa i Grunden en Feil af det ærede Medlem, at han her lagde en videre Hensigt ind i mine Ord, nemlig at jeg skulde ville komme med saadanne Forslag eller nærede saa yderliggaaende Anstuelser. Jeg har kun foreslaaet, at vi i dette Aar skulde indstille Leirøvelserne; og jeg skal gjøre opmærksom paa, at der har været en